

V Ljubljani, v četrtek, dne 5. junija 1913.

Naročnina za Avstroogrsko: 1/4 leta K 2— 1/2 leta K 4— cele leto K 8— za Nemčijo: " 3— " 6— " 12— ost. inozemstvo: " fr. 3-50 " fr. 7— " fr. 14—		Uredništvo in upravnništvo: Franciškanska ulica šte. 10. Naročnina za Amerike znaša celoletno 3 dolarje.		Oglasnina za 6 krat deljene petitne vrste enkrat 20 vin. — Pri več- kratnih objavah primeren popust.	
Leto III.	Posamezna številka 20 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Naročnina za dijake in vojake 6 kron.	Štev. 23.	
Vsak naročnik dobi letos jeseni brezplačno in poštne prosto ilustrovan koledar za l. 1914. Za vsak pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna Jurčiča, Gregorčiča ali Aškerca, če plača 40 vin. za ovoj in poštino.					

Vojaški izgredi na Francoskem: Vojaštvo v Toulu demonstrira na ulici proti uvedbi triletno vojaške službe.

DR. VELIMIR DEZELIČ:

V službi kalifa.

Zgodovinski roman iz časov hrvatske telesne straže v Španiji. Z dovoljenjem pisateljevim prevel Starogorski.

(Dalje prih.)

— Oprosti, svetlo solnce Kordove, nisem si upal k tebi.

Ali Soliman ga ni poslušal, nego uprl pogled v mladca, ki je stal pred njim.

— Ali si si že premislil, ti ponosni mladec iz prekmorskih dežel?

— Kaj naj premišljam, svetli vojvoda. Kar rečem enkrat, to rečem.

— In ti ni žal glave?

— Žal mi je, zakaj bi tajil. V domovini me čaka mili oče in dobra mati. Imam tam prijatelje in junaške tovariše. A če bi že moral umreti, želel bi, da počiva moje telo v zemlji rodne domačije in da mi odpojo pesmi v slovo sinovi jadranskega morja...

Evo glej, da ljubiš življenje?

— Da, ljubim ga, in zakaj bi ga ne ljubil. Mlad sem in močan in moja glava je polna visokih misli. Razprostrl bi krila svoja, kakor orel bi vzletel pod oblake. V meni teče junaška, kraljevska kri.

— In vendar izbiraš smrt. Ali nisi bedast?

— Nisem. So trenutki, ko mora človek umreti, ako neče, da onečasti svojega lica. Dogaja se to pogostoma in radi malenkosti, a kaj šele, ako se gre za vero in domovino. Ti želiš, da prejmem Islam.

— Želim ti samo dobro. Mar misliš, da se pri nas mladi junaki ne venčajo z lovoriko? Tudi naše pesmi opevajo junake in naš narod tudi obožava heroje. Bodi naš in veruj, da te obsujem z milostmi, postavim te kraj sebe, ker se mi dopadeš.

— Pusti me. Zaman je vse. Ne omamijo me obljube, ne splašijo me pretnje. Kot kristjan hočem živeti in umreti.

— Ali je to tvoja zadnja beseda?

— Zadnja!

— Kaj blebeče ta Goim — reče Abraham. — Izgubil je pamet. A takrat, ko je sedela lepa Fatima na tvojih kolenih, nisi mislil na to.

Strežinji šine vsa kri v obraz in kakor bi ga pičila kača, skoči k židu. A v zadnjem hipu omahne, videč blede obraz žida.

— Bedni žid, tvoja zadnja ura bi odbila sedaj, ako bi se ne sramoval onečastiti svojih rok v tvoji krvi. Prepovedal sem ti že, da ne izgovoriš ime Fatime, zakaj tvoja usta so, kakor blato kordovskih ulic.

— Pomagaj, svetli gospodar. Blazneš me če usmrti!

— Ne bilo bi ravno škoda — reče Soliman.

Abraham pa zdihuje dalje:

— Ne bilo bi škoda. A to, kar sem storil za te, pozabljaš, da sem dal zate ves svoj denar, samo da ti pomorem...

— Molči. To ni dobrota, nego dobiček, ki se ga nadejaš, ko zasedem prestol kalifa. — Nato se obrne k Strežinji.

— Mladec, ti odklanjaš mojo ponudbo. Žal mi je tebe, mladec. Sreča se ti je nasmejala, a tako...

— Čakajo me okovi, ječa, morda sramotna smrt — reče Strežinja. — A rečem ti, da nosim v svojem srcu globoko zasajeno vero svojih očetov. Raje umrem mlad, nego da zavržem vero Kristovo.

— Dovolj — zagrmí Soliman. — Nisem te klical zato, da slaviš svojo vero in ponižuješ Islam. Ne boj se, nečem te siliti, da prejmeš vero, katero je učil moj prerok.

— To bi ne bilo tudi dobro — doda Abraham, mežikajoč z očmi — v resnici,

ako bi se zvedelo, da si kristjana obesil radi njegove vere, bi te zapustili tvoji krščanski zavezniki. In brez teh odličnih in junaških vitezov bi bila bitka pri Quintonu pogubna za te. In tedaj bi tudi izgnila tvoja osveta.

— Kaj se mešaš v moje posle — se razjezi Soliman. — Bodi prepričan, da me ni strah pred krščanskimi vitezi radi Strežinje. On je moj jetnik, vohun Wadhe el Amerija in ga lahko usmrtim, kot takega. A drug vzrok je, zakaj ga čuvam. Nadejam se, da spremeni svoje naziranje, ko spozna natančneje Islam. Želim, da postane naš, vsled svoje volje ne vsled naše sile. In slišal sem, da se je zagledal v Fatimo. Ona ga nauči naše vere. On ve, da čaka njega in njo smrt, ako ne sprejme naše vere, zakaj prepovedano je, vzeti kristjanu hčer naše vere.

Gospa Valpurga Reichmannova, odlikovana leta 1878. z zaslužnim križcem in vojno medaljo za svoje požrtvovalno delo v vojnih lazareti; udeležila se je tudi lanske srbsko-turške vojne.

— O Fatimi govoriš — mu seže Strežinja v besedo. — Prosim te, svetli vojvoda, ne govori tako o nji. Ona je čista, kakor angel in ni ničesar zakrivila. Čuvaj njeno življenje. Ako že hočeš žrtve, vzami moje življenje. Kaj je moje življenje. Bilka na vodi, dim v vetru. Ali ona je kakor Saronka roža, kakor plaha gazela...

— Oh — se nasmehne Soliman. — Ti si izvrsten branitelj svoje drage. Nadejam se, da pridobiš vseeno mojo milost. Ko si premisliš, te darujem nji, dam ji doto, dati oslepe oči od bleska. Ti jo ljubiš...

— Ljubim z vsem žarom mladeniškega srca. Vsa junaška dela, katera bi doprinesel, vso slavo, čast in premoženje bi daroval nji.

— No vidiš — ga prekine Soliman, ki se je že povsem odobrovoljil. — Vendar pustiva za sedaj to. Hočem postati tvoj prijatelj kljub tvoji veri, zakaj važne razloge imam.

— Povej jih.

— Rekli so mi, da si prijatelj močnega Wadhe el Amerija. Pravijo, da te ima posebno rad. Mogoče, da je to res, ker ti je poveril tako važno misijo, ko te je poslal h krščanskim vitezem.

— Ponosen sem, da mi je Wadha el Ameri zaščitnik.

— In tvoj rojak je. Glej, on bi ti naj bil za vzor. Tudi on je prejel Islam.

— Pustimo to — odvrne mladec, ponosno dvignivši glavo. — Storil je to, da, a kot otrok, kot suženj, prisiljen.

— Kaj si pa ti sedaj?

— Jaz sem svoboden človek, plemič svojega naroda.

— Bedak — sikne Soliman, a oči mu zasijejo zadovoljstva. — Sicer pa je dobro, da so taki bedaki. Jaz sem že tak... Lahko govoriš z Wadho el Amerijem...

— Lahko!

— Kaj bi ti sedaj storil, ako bi ti rekel, da si v resnici svoboden?

— Hvaležen bi ti bil do smrti.

— Dobro. Prizezi mi pri tvojem vitezstvu in poštenu besedi, da mi storiš nekaj, kar želim in ti si svoboden.

— Predno ne vem, za kaj se gre, ne morem tega storiti.

— To se razume. Poslušaj. Wadha el Ameri je sedaj najmočnejši in najsilnejši človek v Kordovi. Med tem, ko se danes ali jutri tukaj izvojuje boj, strašen boj, na življenje in smrt, vlada on v Kordovi in drži mestne ključke v svoji roki.

— Vem to.

— Ko se naša usoda odloči na tem polju, moram še vedno osvojiti tudi Kordovo.

— Brez dvoma.

— Glej to je, za kar te rabim. Wadha el Ameri se je vedno pokazal modrega moža. On je prosil za pomiloščenje Abubekra in njegovega brata, mojih milih. Vse to sem zvedel. In vse to mi da misliti, da bi bilo dobro skleniti s takim človekom zvezo. Idi torej k njemu in mu reci, naj ostane nepristranski v bitki in če zmagam jaz, naj mi odpre kordovska vrata in mi preda mestne ključke. In jaz ga v zahvalo pustim za hadžiba. Hočeš?

— Mislim, da to ni lepo in plemenito, a ker nimam drugega posla, nego da mu sporočim to, sem pripravljen.

— Daš mi vitežko besedo, da to točno izvršiš?

— Dajem.

— A jaz ti dajem svobodo.

Strežinja pade na kolena.

— Velik si, gospodar, in plemenito srce ti bije v prsih. Bodi prepričan, da se ne boš kesal, da si mi naložil to nalogo. Idem, hitim, letim v Kordovo k Wadhi el Ameriju, in mu povem to. Ti boš gotovo boljši vladar od Muhameda.

— Misliš — se nasmehne Soliman.

V tem zatrobijo trombe, zazvene talambasi in živahno gibanje nastane.

— Gospodar — pridirja ves zasopel glasnik. — Sovražnik napada. Na levem krilu naše vojske je začel boj.

— Konja — vzklikne Soliman. — Kocka je pala. Zmaga je v rokah Alahovih. Naprej!

XXIII.

Ko je zajahal Soliman svojega belega, ognjenega arabca, je bila bitka že v polnem teku. Muhamedove čete so zasedle ugodnejše pozicije in kdor bi po tem sodil o poteku bitke, bi moral verovati, da zmaga Muhamed.

Ali Muhamedove čete so bile vsled dolgih in naglih pohodov zelo zmučene, dočim so bile Solimanove spočite. Soliman je vedel to in zato je upal na zmago.

Že na konju se Soliman na kratko posvetuje, kako bi se uspešno prešlo iz defenzive v ofenzivo. Drugih pogovorov ni moglo biti in vojvode odhite k svojim četam.

V vojski niso bili samo najboljši vitezi, temveč tudi mnogo slavnih učenjakov. Cvet arabske inteligence je bil zbran na bojnih poljanah, kjer se je odločevalo o usodi dinastije. Bili so v vojski oklopniki na ognjenih arabcih, bilo je tu šlemov in čelad, kopij in pušic, ljudi oblečenih v svilo in zlato, pa tudi napol golih Afrikancev. Zastave so vihrale v zraku, trombe grmele.

(Dalje prih.)

Vabilo na naročbo.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ je edini slovenski list te vrste; naročite se nanj in razširjajte ga!

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ stane

	za Avstro-Ogrsko	za Ameriko	za ostalo inozemstvo
celoletno	8— K	3— dol.	10— K
polletno	4— K	1.50 dol.	5— K
četrtno	2— K	0.75 dol.	2.50 K
mesečno	0.70 K	0.25 dol.	0.90 K

Za dijake in vojake v Avstro-Ogrskem za celo leto 6 K, pol leta 3 K, četrtno leta 1.50 K, mesečno pa 50 vinarjev.

Vsak naročnik dobi letos jeseni brezplačno in poštne prosto ilustrovan koledar za leto 1914. Za vsak pol leta plačane naročnine pa ima vsak naročnik pravico do ene slike Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča ali Aškercar, če plača 40 vin. za ovoj in poštino.

Ne segajte po orožju!

Splitska „Sloboda“ priobčuje pod naslovom „V imenu Jugoslovanstva!“ poziv na Bolgare in Srbe, v katerem jih zaklinja, da naj rešijo svoj spor radi Makedonije mirno in naj ne omadežujejo svojih rok z bratsko krvjo:

„Ni dovolj, ni tolažljivo, da med Srbi, Bolgari in Grki ne pride do vojne radi razdelitve vojnega plena, marveč želeli je z jugoslovanskega stališča, da ne pride do takih nesoglasij, ki bi ostavila v srcih mržnjo in vzbujala željo po maščevanju. Razdelitev plena mora biti pravična, brez ozira na pisane pogodbe, brez ozira na to, ali je v tem ali onem kraju več Bolgarov ali Srbov. Ako mesto, vas ali kraj, v katerem je bolgarski ali srbski živelj v večini, pripade Srbiji ali Bolgariji, za Jugoslovanstvo je to vseeno, brez važnosti, brez pomena, ker s tem Jugoslovanstvo ničesar ne izgubi in se ne oslabi. Res ni vse eno za Srbijo in Bolgarijo kot državi, vse eno pa je to za narod, za Jugoslovanstvo. In zaradi tega se morata oni kot državi pokoriti temu, kar je na korist celokupnemu narodu, Jugoslovanstvu; svojo korist mo-

Prvi črnogorski vojak iz osvobodene Peči s svojo ženo.

rata zapostaviti koristi Jugoslovanstva; jugoslovanska ideja jima mora biti več od mej in mejic; zato bi morali žrtvovati ne samo eno vas ali eno mesto, marveč mnogo, mnogo več. Pri razdelitvi plena se mora paziti na to, in čisto gotovo je, da v tem slučaju ne pride do nobenih, niti hipnih nesoglasij. Ako se bo delilo po tem merilu, potem je sigurno, da bo balkanska zveza ostala še nadalje pri življenju in da je Jugoslovanstvu zajamčena sijajna bodočnost. Balkanske države so dosegle se-

danje uspehe v zvezi in nikdar bi tega ne mogle izvojevati vsaka zase. Zveza jih je učinila tako jake in močne v borbi proti Turčiji, a samo zveza bo vzdržala to z novim ozemljem povečano moč in silo.

Slavolok, postavljen v Peči na čast črnogorskim osvoboditeljem.

Ako razpade zveza ali se te države razidejo, izgine tudi ta moč in sila, a države same postanejo zopet slabe nasproti svojim sosedom in tudi nasproti Turčiji sami. Zveza je predpogoj sijajne bodočnosti balkanskih držav. Takoj po razdelitvi plena pride na vrsto ureditev pridobljenega ozemlja, zato pa je treba balkanskim državam miru, intenzivnega in dolgega dela. Po razdelitvi plena imajo balkanske države nalogo, da uredi in nase priklenejo osvojene pokrajine. Njim je treba za to miru in sicer dolgotrajnega miru; za to pa jim je najkrepkejšo jamstvo zveza. Nahajajočim se v zvezi, jim ne bo neobhodno potrebno, da prosjačijo za mir in ga kupujejo z velikimi gospodarskimi žrtvami in s ponižanjem. Njihova moč in sila v zvezi, ki je uničila Turčijo v Evropi, jim bo pridobila ugled in spoštovanje pri nenasitnih sosedih, preprečila bo, da se jih izrablja v gospodarskem pogledu, očuvala jih bo poniževanja in izigravanja. Zveza jih bo kakor v vojaškem, tako tudi v gospodarskem, kulturnem in političnem oziru dvignila tako visoko, da bodo sosedje iskali njihovega prijateljstva, da se bodo trudili, da žive z njimi v prijateljstvu in miru, ker bodo tudi oni črpali od tega velike koristi. Balkanske države bodo v zvezi faktor, s katerim bo Evropa računala, sosedje pa ga uvaževali. Zveza bo koristila Bolgarski, Srbiji in Črni gori kot državam, a tudi Jugoslovanstvu kot narodu. Za Jugoslovanstvo je torej zveza neprecenljive koristi in zato bo vsakdo, ki jugoslovansko misli in čuti, ki to razume in pojmi, položil na oltar te ideje ne samo eno vas, eno mesto, marveč tudi več, ako to zahteva bodočnost Jugoslovanstva. Balkanske države še niso izvršile vsega, kar od njih zahteva Jugoslovanstvo. Jugoslovani zahtevajo v imenu ideje jugoslovanske, da ostane balkanska zveza pri življenju in naj teče meja eno ped vzhodnejše ali zapadnejše od srednjega Vardarja, glavno je, da ostane ta zemlja v rokah Balkancev, v rokah Jugoslovanov! Kakor Srbija in Črna gora ne delata razlike pri razdelitvi osvobojenega ozemlja, tako naj izginejo tudi te razlike med Srbi in Bolgari! Srbi, Črnogorci in Bolgari so med sabo brati in naši sobratje: Jugoslovani smo, zato jih v imenu Jugoslovan-

stva prosimo in zaklinjamo, in ako nam kot bratom dopuščajo tudi ukazujemo: Ne segajte po orožju!

Revolte v francoski armadi. Med francoskimi četami je bilo te dni precej

viharno vreme; časopisi, vzlasti pa nemški, so prinašali obilna poročila o vojaških nemirih, ki so se dogodili zaradi uvedbe triletno vojaške službe. Kakor znano, je služil francoski vojak doslej po dve leti; v sedanjem nevarnem mednarodnem položaju pa se je pojavila močna struja, ki stremlji za tem, da se uvede triletna aktivna služba, tako da se bo francoska armada tudi po številu lahko merila z nemško. Dejstvo, da namerava vojno ministrstvo pridržati že vojake, ki so letos doslužili svoji dve leti, še eno leto pod za-

Iguman Maksim Pavičević, starešina samostana Patrijarske, kot prostovoljec v lanskim osvobodilni vojni.

stavami, pa so izrabili brezvestni agitatorji v svrhu protiarmaidnih hujskarij. Uspeh je bil dokaj neznamenit v primeri z nadami teh prismojenih apostolov, zakaj prišlo je le do neznatnega rogoviljenja, tako n. pr. v Toulou. S pametnimi besedami in odločnim nastopom so oficirji takoj pomirili čete; glavni krivci so aretirani in čakajo stroge kazni. Vsak pameten človek mora odobravati, ako stopijo poklicani činitelji taki

propagandi neusmiljeno na prste, kajti na francoskem je armada v resnici narodna institucija in noben pošten Francoz ne more želeči, da se z oslavljenjem francoske armade olajša ropoželnim Nemcem zmaga v bodoči vojni. Sicer je pa znana stvar, da so Francozje v svojem bistvu navdušeni patriotje in da bi socialisti in antimilitaristi niti hipa ne pomišljali prijeti za puško, ako bi bilo danes ali jutri potrebno braniti domača tla.

Žena, odlikovana z vojno medaljo, je gospa Valpurga Reichmannova, rojena l. 1852. v Dřevohostici pri Prerovi na Moravskem; udeležila se je l. 1878. okupacijskega pohoda v Bosno, kjer je bila za svoje požrtvovalno delo v vojnem lazaretu odlikovana s srebrnim zaslužnim križcem in vojno medaljo. Gospa Reichmannova se je udeležila kot 60letna žena tudi srbsko-turške vojne; njeno bivališče je zdaj v Lipniku. Ljubljancane utegne zanimati, da je gospa Reichmannova teta gospe Marije Tavzesove lastnica hotela Lloyd v Ljubljani.

Iguman Maksim Pavičević, starejšina slavnega srbskega samostana Patrijaršije v Peči, se je boril lani kot prostovoljec v črnogorskih vrstah in se izkazal velikega junaka. Kot prostovoljec se je udeležil v zgodnji mladosti tudi prve črnogorsko-turške vojne. Ta vzor srbskega svečenika je eden tistih mož, katerih požrtvovalno delo ostane vekomaj nepozabljeno v zgodovini srbske prosvete v Stari Srbiji za dobe turškega jarma. Povzdigi ljudske naobrazbe je posvečal vedno ves svoj trud, ne plašeč se neverjetnih težkoč, ki so mu jih delali Arnavti, strastni nasprotniki šolslva, češ, da so šole nepotrebna reč. V vsej okolici Peči so samo 3 osnovne (ljudske) šole, vse tri ustanovljene po brezkončnih prizadevanjih igumana Pavičevića. Toda blagi mož je storil še mnogo več: vse svoje dohodke je žrtvoval za napredek svojega naroda in izsolal na lastne stroške 20 dijakov. Bil je vselej pastir svoje čede v najvzvišenejšem pomenu te besede, radovoljen siromak med reveži sveta, a velik med bogatimi na duhu.

NOVICE.

Kako se spozna vnetje slepiča. Znaki te nevarne bolezni so predvsem: 1. nenadna bolečina v spodnjem delu na desni strani trebuha med popkom in kolkom; 2. nenavadna vročina; 3. slabost in bljuvanje; 4. na spodnji del desnega trebuha omejena napetost trebušnih žilic, da se čuti trebuh trd kakor deska. Če se pojavijo ti znaki, tedaj naj gre bolnik takoj k zdravniku. Le hitra operacija ga reši smrti.

Nemški Dunaj. Po zadnji statistiki je v dunajskih nadaljevalnih šolah 927 nemških 2283 čeških krojaških vajencev, 827 nemških in 1131 čeških čevlarskih vajencev. V šolah za mizarje 1129 nemških in 1312 čeških vajencev. V nekaterih šolah je 78 do 81% čeških vajencev. V takozvanih pripravljalnica za češke vajence je bilo teh leta 1883. 3358, leta 1910. pa 7549. Tako torej izgleda nemški Dunaj v luči statistike. Važni stan za razvoj velikega mesta, obrtni stan, bi bil že zdavnaj po večini češki, če bi se češki naraščaj ponemčil. Delavske vrste so večinoma slovanske, brez teh bi Dunaj ne izhajal.

Iznajdljivi načelnik policije. Nedavno bivanje španjolskega kralja Alfonza v Parizu je napravilo republikani mnogo skrbi, da se mu ne bi kaj pripetilo. Saj pa tudi ni čudež: delavske organizacije so bile izdale proglas, odobren po vodstvu socialistične stranke, v katerem žigosajo kralja kot morilca Ferreja,

ki so ga pred nek j leti po nedolžnem ustrelili v Barceloni. Govorilo se je tudi o sumljivem gibanju med španjolskimi anarhisti, ki birajo v Parizu; domnevalo se je to in ono o zarotah in atentatih, ki da jih pripravljajo.

delale tak hrup, da Alfonz ni vedel, ali slave njega ali Ferrerja. Tako so pozdravili kronano glavo tudi v Parizu s Potemkinovimi vasmí; če pa je vse to prepričalo Alfonza XIII., ki ni neumen človek, da je bil Parižanom pri-

Velike slavnosti v Berlinu: Nemški cesar Viljem in ruski car Nikolaj na vožnji k poroki cesarjeve hčere, princeze Viktorije-Lujize.

Prejšnji policijski prefekt Lepine je rabil proti takim manifestacijam silo; on bi bil mobiliziral posadko Pariza in okolice ter zabal vse ulice z vojaštvom, policaji in dektivi v civilni obleki. Novi policijski prefekt Hennive pa je izumil drugo, manj nasilno metodo, ki pa je bila še uspešnejša od prve. On je kralja Alfonza enostavno skrival; nihče ni vedel sigurno niti za hip, kje se pravkar nahaja visoki gost. Kadar je šel n. pr. s predsednikom v Fontainebleau, so čakali ljudje ob 8. zvečer na lyonskem kolodvoru, kralj pa je bil dospel med tem že zdavnaj na orleanski kolodvor. Istotako je prevaral občinstvo o kraju, kjer si bo kralj ogledal francosko zračno brodogradnjo. Da pa takrat, kadar se je kralj Alfonz slučajno pokazal na pariških ulicah, ni prišlo do spontanih demonstracij, je razpostavil policijski prefekt na najprometnejših točkah vojaške godbe, ki so

jeten gost, je seveda drugo vprašanje.

Na straži. (Zanimiv doživljaj srbskega ranjenca.) „Cel dan je trajala borba med nami in Arnavti. Nikakor nismo mogli pregnati Arnavtov iz njihovih okopov, dokler nam ni prišla na pomoč artiljerija, ki jih je poglala iz okopov v divji beg. Mi smo zapustili rove in začeli poditi Arnavte, ki so padali kakor snopje. Ko je ponoči izšel mesec, je bitka prenehala; ustavili smo se na goličavi blizu gozdiča nad zapuščeno arnavtsko vasjo, da prenočimo. Jaz sem bil na vrsti, da grem k izmeni na mrtvo stražo. Stražni vodja me pusti na gričku, porastlem z hrastovim gričevjem. V neposredni bližini so ležali trije mrtvi Arnavti. Ko hoče vodja z ostalimi dalje, mu pravim: „Tu so mrtvi Arnavti; mislim, da bi bilo boljše...“ Besedo mi je pretrgala zaušnica, ki mi jo je priložil četovodja, da so mi iskre letele pred očmi. Ko sem se zo-

H govoricam o bližnjem odstopu srbskega kralja: Kralj Peter in prestolonaslednik Aleksander v slovesnem pohodu po belgrajskih ulicah.

pet zavedel, ni bilo nikjer več videti ne četovodje in ne njegovih. Pogledal sem na mrtve Arnavte, in zdelo se mi je v mesecini, da se pomikajo drng k drugemu in šepetajo nekaj. Pomerim nanje s puško ter jih napeto opazujem — bilo je svetlo kakor podnevi;

Osvoboditelji v Peči: Črnogorski general Vešović s srbskim polkovnikom Mijuškovičem in albanskim voditeljem Zakovico v krogu častnikov in veljakov.

mrlični leže mirno ko zid. Nič se me ne boje. Tedaj pravim sam sebi: kaj mi mari mrtvi ljudje; treba, da gledam sam nase in svojo dolžnost. — Kakor sokol opazujem okolico krog sebe. Vse mirno, nič se ne gane. Dolgo gledam tako, ko opazim, da se prikaže doli iz vasi nekaj črnega in se vzpenja hitro po bregu navzgor, ustavlja se pogostokrat. Ravno ko hočem zakticirati: „Stoj! Kdo gre!“ se črna prikazen ustavi, vzpne se kvišku in zatuli žalostno. Spustim puško in tiho pravim: Pes! Verujte mi, da ne lažem: Pes je tekal na desno in levo, dokler ni nazadnje prišel v gozdlič do mrtvih Arnavtov. Ovoha jih in se ustavi pri enem, začne ga lizati po licu in rokah. Končno prime pes tistega Arnavta za noge in ga začne vleči po bregu nizdol proti vasi. Verujte mi, bil sem trd od začudenja. Gledal sem za psom, dokler ni izginil v vasi. Čez kake pol ure opazim, da se vrača pes po isti poti; šel sem naravnost k ostali dvojici mrtvih Arnavtov. — Sedaj bo odvedel drugega, si pravim sam pri sebi. Motil sem se! Pes obleti parkrat Arnavte in prevoha vse krog njih natančno, končno pa izvleče izpod enega čepico — nedvomno jo je bil izgubil njegov gospodar — in jo odnese v divjem teku v vas. — Ko sem povedal zjutraj ta svoj nočni doživljaj tovarišem, so šli gledat in res našli le dva Arnavta, za tretjim pa sled, koder ga je bil vlekel pes. — „Kje je bilo to?“ praša eden poslušalec. — „Na potu proti Prištini po bitki na Lisicah.“

Zakonik carja Dušana. Veliki srbski vladar car Dušan ni uredil samo vojaško mej svoje države, marveč jo je dvignil tudi pravno in socialno. Najboljši dokaz tega je njegov zakonik, ki ga je proglasil v Skoplju na Spasov-dan, dne 21. maja 1349., v prisotstvu svečeništva in „velike in male srbske gospode“. S tem zakonikom je hotel utrditi ono, kar je že bilo gotov rezultat razvoja narodnega življenja v državi srbski. V zgodovinskem pogledu je zakonik ogledalo tedanjega socialnega, verskega in državnega življenja v Dušanovem carstvu. Zakonik posvečuje pravne običaje, trgovske pogodbe, privilegije srbske vlasteli, cerkev in samostanov; jezik mu je narodni srbski, pomešan s cerkvenim jezikom, v čemer se — poleg ostalega — razlikuje od hrvatskega vinodolskega zakona, spisanega v čisti hrvaščini one

dobe l. 1288; hrvatski vinodolski zakon je torej za 61. let starejši od Dušanovega zakonika. Razlika med obema je tudi ta, da je vinodolski zakon izdan samo za en del hrvatskega naroda, dočim je veljal Dušanov zakonik za vso hrvatsko državo. Najboljši

moke za otroke se dobivajo popolnoma zaastonj pri: Henri Nestlé, Dunaj I., Biberstrasse 82.

Gospodarstvo. Zavarovalno poročilo življenskega oddelka vzajemno zavarovalne banke „Slavije“.

Iz letnega poročila za poslovno leto 1912. posnemamo, da je bilo poslovanje kljub zelo napetim razmeram na denarnem trgu ugodno in vsestransko zadovoljivo. V letu 1912. je bilo predloženih 8605 oglasil za 31.124.342 K, od katerih se je izdalo 7547 polic na zavarovani kapital 27.596.659 K. Zavarovanih kapitalov vsled doživetja in smrti, rent in pokojnin je banka izplačala K 3.351.802.86, a od obstoja pa K 53.985.245.62. Zavarovalnina je narasla letno na K 8.313.856.74, a vse premoženje banke pa na K 62.027.380.14. O ugodnem poslovanju priča posebno dividendni zaklad, ki je narasel na K 1.104.733.37 kar bodi izrečno z veseljem poudarjeno. Svojim zavarovancem je izplačala banka od obstoja K 2.899.795.26 dividende.

Gorenje številke jasno pričajo o stalnem razvoju in napredku banke „Slavije“ ter o njeni vedno bolj prodirajoči priljubljenosti, ki si jo je stekla s svojo kulanco in strogo rednim poslovanjem. P. n. občinstvo pa prosimo, da izkazuje res slovanski banki „Slaviji“, ki je svoje slovanstvo brez kričeče reklame že nešteto krat pokazala z dejanji, svoje zaupanje tudi v prihodnje ter je vabimo, da se v vsakršnih zavarovalnih zadevah obrne le na generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Srajca je srajca, trdijo nekateri. Pa vendar ni vseno, kako srajco nosite. Posebno po leti, ko se potite, morate paziti, da boste imeli perilo dobrega kroja in iz zdrave tkanine. Najboljše perilo vsake vrste dobite pri Prvi spodnještajerski razpošiljalnici I. N. Šošarič v Mariboru, Gosposka ul. št. 5. V zalogi so vedno vse vrste, ker ima I. N. Šošarič tudi lastno izdelovalnico. Moške srajce stanejo iz dobrega cefira prve vrste K 2.40, druge vrste K 2.80, iz zelo finega blaga, prsa iz pralne svile prve vrste K 3.20, druge vrste K 3.60, tretje vrste K 4.—. Kdor naroči tri srajce, jih dobi poštine prosto, pri 6 komadih pa še 10 odstotkov popusta. Za neugajajoče se vrne denar ali pa se blago zamenja.

Kupujte pridno srečke „Splošnega ženskega društva“ v korist slovenskih umetnikov. 200 krasnih dobričkov, slik domačih slikarjev. Srečka à 1 K.

K. „osvobojeju“ Skadra: Poveljniki mednarodnih čet, ki vzdržujejo red in mir po odhodu črnogorske vojske.

MARKO STOJAN:

Za svobodo in ljubezen.

Roman z Balkana.

Vse pravice pridržane.

17. nadaljevanje.

Olimpia Montebello je bila izginila; ne duha ni bilo o njej, ne sluha. Ali se je vdrla v tla? Ali je odletela po zraku?

Von Schratten je moral opustiti svoj viteški naklep, da zakolje žensko, ki se ne more braniti, med štirimi zidovi njene spalnice. Gotovo pa bi se mu bil odrekel z večjo težavo, če bi bil vedel, da hiti Olimpija v tem trenutku že za našimi prijatelji — njegovimi sovražniki in neizprosni maščevalci Jeričine usode.

Vest, ki jo je slišala po vseh galatskih ulicah in vogalih, da so neki tuji napadli „mirne, krotke in nedolžne galatske prebivalce“, je Italijanko zelo vznemirila. Ta ji je rekel, da so tisti tuji roparji pomorili več ljudi, drugi, da jih je pobilo ljudstvo in policija vse do zadnjega, tretji, da so vsi utekli, a četrti, da so jih polovili kakor piščance. Neki policijski nadzornik, ki ga je Olimpia srečala in poprašala — saj je znano povsod in od pamtiveka, da sta oko postave in ženska javne radosti najboljša znanca na svetu! — ji je razodel naposled po pravici, da je pač bil nekakšen spopad, v katerem je obležalo par domačinov mrtvih in več ranjenih, da pa storilcev še niso prijeli, če tudi jih upajo imeti vsak trenotek.

Olimpia torej ni vedela, kaj naj si misli. Ali so bili napadeni tuji tovariši Ivana in Dušana? Kdo jih je napadel? In zakaj? Ali so se spopadli z Birbantinijem in von Schrattenom? To ni bilo mogoče. Olimpia je poznala obadva, Nemca in Laha, preveč dobro, da bi jima bila pripisala pogum, klati se sredi ceste s celo družbo korenjaških ljudi. Vsekakor pa — ako je veljala govorica našim znancom — je sklepala Italijanka, da je ta dogodek zelo nevaren uspehu njihovega podjetja in uresničenju njene osvete. Solze gneva so ji stopile v oči, ko je pomislila, da je že upala prisotstvovati ob uri sodbe in pri pomoči s svojimi nežnimi zobki in nohti, da ostane Birbantiniju njegov galatski roman v večnem spominu.

Cudno se ji je zdelo pri vsem tem, da mora misliti tolikokrat na Pygurisa. Poznala ga je že zdavnaj kot propalico, ki je pripravljen ponuditi svojo pomoč k slehernemu zločinu ali pa ga vprizoriti sam, če ni drugače. In tudi nocoj, ko ga je zagledala v njihovi družbi kot posredovalca in vodnika, jo je popadla nagla slutnja, da jim to ne bo v korist; v razburjenosti svojih čustev pa jih je čisto pozabila posvariti. Ali ne pripovedujejo ljudje o Grku, da je izginil brez sledu že nekateri gost njegove hiše z „nepreskrbljenimi otročki“?

Tako sta jo mučili skrb in radovednost obenem, ko je tavela po Galati, stregla na govorice in tudi popraševala, kjer se ji je videlo dovolj varno. Blizu пристanišča je srečala tovarišico, ki je stanovala v njeni bližini; in z zadoščenjem je slišala iz njenih ust, da je videla skozi okno prav dobro ves napad, med napadalci pa Pygurisa! Tovarišica ji je povedala tudi, da je bil Pyguris ranjen, ter opisala Dušana in Ivana tako natanko, da ju je Olimpia moralno spoznati.

Preden pa sta se nagovorili do dobrega, se je začel po nabrežju velik hrup.

Kakor da jo je izsulo nočno nebo, je bilo nabrežje mahoma polno množice in policije, ki je gnala proti morju šestorico ljudi, očitno v nadi, da jih tam zajame in aretira.

s temi ljudmi poginiti vse njeno maščevanje; zakaj to, da se utegnejo rešiti in priplavati na varen kraj, ji v prvem strahu niti ni prišlo na um.

„Perduti!“ je vzkliknila z zamolklim

K „osvobojeju“ Skadra: Arnavtski politiki v skadrski kavarni.

Ženski sta videli, kako čvrsto so si delali tuji pot; marsikateri zaptija se je zvalil v prah, zadet od krepih pesti naših znancev, ki so jih čitatelji gotovo takoj spoznali.

In v kratkem trenutku, ko je švignil ves divji lov mimo Olimpije, je spoznala tudi ona obraze Dušana, Ivana in vihrajočo brado divjega Marka.

Vzkliknila je od presenečenja in strahu za svoje znance in zaveznike, pustila tovarišico in se pognala med množico, ki se je gostila za bežeciimi. Z besnim suvanjem komolcev se je prerinila naprej in videla ravno še, kako so se vrgli vsi kakor en mož v valovje Zatega roga in izginili v noči.

Olimpija je odrevenela kakor da je treščilo vanjo: bilo ji je, kakor da mora

glasom. „Izgubljeni so! Vsi potonejo... Oh, mio Dio!“

Tisti hip pa je prišumela z druge strani motorna ladja in zavila k bregu, kakor da se hoče ustaviti. Olimpia je napela oči in zagledala v njej troje gospodov, ki so se ozirali radovedno zdaj na tolpo, ki je hrumela na obrežju, zdaj na nočno gladino morskega zaliva, kjer je pravno zamiralo pljuskanje plavajočih.

Z odločnostjo obupa je planila Olimpia na kraj vode in kriknila družbi v čolnu:

„Rešite jih, gospodje! Rešite jih — to so pošteni ljudje!“

Z neizrekljivo tesnobo je čakala, ali jo bodo ubogali, ali ne.

Toda — o veselje! Možje v čolnu so jo razumeli: ladja se je obrnila kakor postrv in švignila z vso naglostjo za našimi

Španjolski kralj Alfonz (1) kot gost predsednika francoske republike g. Poincaréja (2); pravijo da je ta poset važno znamenje približanja Španjolske k trojnemu sporazumu.

Trgovci, peki!

Drože (kvas) iz odlikovane slovenske tovarne drož IV. SUBAN, Trst, ulica Georgio Vasari 10, so dosegle dosedaj vsepovsod najboljši sloves. Naročajte pri — — — narodni tvrdki, ki vam postreže po konkurenčnih cenah. — — —

prijatelji, opozarjaje jih z glasnim piskanjem.

Olimpia je bila plačala svoj dolg: rešila jim je bila življenje, kakor so ga oni rešili njej pred malo urami.

K „osvobojeju“ Skadra: Pekarna v Skadru.

Zdaj je morala misliti na svojo lastno varnost; zakaj videla je, da je množica opazila, kako je poslala rešitelje za preganjanimi tujci. Še par trenutkov, pa bi se bila pokorila sama namesto njih kot žrtev razsrjenih Galačanov.

Hitro sta se prijeli z znanko pod pazduho; pomešali se med ljudmi in izginili v svoji zaščitnici — noči.

Olimpia je spala tisti večer pri svoji znanki, v brlogu, ki je bil skoraj za las podoben njenemu; toda pustimo ju počivati in privoščimo nesrečnicama tisto kratko pozabljenje, ki ga vlije spanec v vsako grešno in razjedeno srce...

Po tolikih razburjenjih ni čudno, da se je zbudila dokaj pozno; prav tako jasno pa je, da jo je navdajala nadaljna usoda naših znancev danes še z večjo radovednostjo nego sinoči. Ni se mogla napraviti dovolj naglo, da odhiti spet na svoje romanje križem tistih trgov in ulic, kjer je mogla upati, da jih sreča, ako so rešeni in varni.

In kako neprecenljivo bi bilo zanjo in za njihov namen, ki ga je zdaj slutila v glavnih potezah, ako bi jim mogla pokazati von Schrattenovo sled!

Prišlo ji je na um, da so se rešili tujci gotovo na kako ladjo — saj je bil tudi čoln, ki je odplul za njimi, po vsem videzu kapitanski čoln evropskega parobroda. Odpravila se je k пристanišču, kjer je vrvelo delo in odmevalo kričanje hamalov kakor prejšnji dan in ni pričala več nobena sled o sinočnjem lovu na ljudi.

V tistem trenutku, ko se je razprostrla pred njenimi očmi panorama pobrežnega življenja, je tudi zagledala isto ladjo kakor ponoči, ki je pravkar odrinila od brega in ubrala smer proti velikemu parniku, na katerem je vihrala angleška zastava; s svojimi ostrimi očmi je razločila Olimpia na njegovem boku črke: „Victory“.

O ljudeh, ki so se bili pripeljali v ladji na breg, ni bilo več duha ne sluha.

Po kratkem premišljevanju je Olimpia opustila nadaljnje postopanje ob pristanišču in krenila zopet proti notranjosti Galate. Ravnila pa je previdno in se ozirala ob vsakem koraku, zakaj vedela je, da si von Schratten ni premislil od sinoči. Bila je pač prepričana, da je sam ne bi napadel

o belem dnevu sredi ulice; toda vedela je, da ni mož njegove vrste nikdar v zadregi za kakega capina, ki se prime žrtvi za pete in ji sledi do ugodnega kraja, tam pa ji porine med rebra tri palce jekla in

izgine, preden se zavedo slučajni gledalci, kaj se je zgodilo.

Zato se je zdrznila nehote in prebledela pod svojo šminko, ko je zagledala v živější ulici deset korakov pred seboj nenadoma znano ji postavo. Mož je šel v njeni smeri, zato ni videla njegovega obraza; toda pleča so bila Schrattenova, oblika glave njegova in hoja — no, hoja je bila hoja, s kakršno hodi Nemec, v svesti si svoje odličnosti, po tujih fleh.

Instinktivno se je Olimpia ustavila in počakala, da je odšel von Schratten dalje. Nato mu je začela slediti z veliko opreznostjo, držeča se neprestano za večjimi skupinami ljudi, tako da bi se lahko skrila za njimi, ako bi se lopov nepričakovano ozrl.

Toda njena opreznost je bila odveč; vsi znaki so pričali, da se Nemcu nekam mudi; naši čitatelji so morda že ugenili, da je hitel na svoj sestanek s Halilom. Rinil se je nestrpnost skozi množico in sunil tu in tam kakega preprostega Carigraščana surovo s komolcem, da je revež odletel, ustavil se in poslal za njim pravcato orientalsko ploho kletvic.

Šaljiva godba naprednih fantov v Št. Jerneju na Dolenjskem.

Olimpia je videla, da zavija proti mostu; in zdajci je opazila od daleč, da stoji pri mostu Birbantini, ki maha pajdašu z roko. Prebledela je od jeze in sovraštva ter mu sledila še oprežneje kakor doslej.

Lopova sta zavzela svoje mesto na mostu, da počakata Halila beja; ta sesta-

nek in to čakanje se je zazdelo Olimpiji takoj sumljivo. V svoje veliko veselje je našla nedaleč visoko naložen tovorni voz, ki je stal mirno blizu mostove glave; vstopila se je zanj ter napela vso pozornost svojega uma in vso ostroto svojih oči, da ne bi izgubila niti najmanjše kretnje svojih dveh sovražnikov.

Videla je njiju nestrpnost in sklepala no njej, da gre za važno reč; videla je tudi, kako veselo sta se zgenila, ko se je približala Halilova kočija: torej sta čakala nanj. V tem jo je potrdilo njiju razočarano zijaanje, ko se je zapeljala kočija mimo, ne da bi se ustavila; tudi bejeva zaničljiva gesta ni ušla Olimpiji. Ta hip pa je pridrčal voz mimo nje; Italijanka, ki je dobro poznala Halila — ženske izvestnega stanu poznajo neredko več visokih glav kakor marsikateri politik — je spoznala slovečega lahkoživca v svoje nemajhno začudenje...

Tako torej: von Schratten — Birbantini — Halil bej! Olimpia ni potrebovala mnogo bistroumnosti, da je ugenila, kakšna kupčija se plete med njimi. Lahko si mislimo njeno razburjenje in radovednost, ko je videla aretacijo obeh zločincev. Nobe-nega dvoma ni bilo, da obstoja med Halilovo gesto in to aretacijo prav tehtro sorodstvo! In še preden ji je izginil izpred oči policijski voz, ki je peljal Schrattena in Birbantinija zopet enkrat v brezplačno bivališče, si je zasnovala s čudovito točnostjo ženske intuicije vse, kar ji je bilo neznanega v tej lopovski burki. Saj je poznala, kakšne apetite ima Halil bej, in vedela, kakšni so Nemčevi in Birbantinijevi zaslužki.

Da, da! Čakala sta ga — zaradi denarja; počemu bi ga čakala drugače? In tisti denar bi bil imel biti kupnina za... no, s kakšnim blagom pa trgujeta ti dve plemeniti duši? A Halil bej, modra glava, si je rajši prihranil svetle rumenjake s tem, da je dal posaditi svoja kupčijska prijatelja tja, kjer imajo novci majhno ceno...

Usoda obeh prijateljev je bila zdaj Olimpiji toliko jasna, da je ni več zanimalo, zasledovati jo še dalje. Sklenila se je vrniti v svoje stanovanje, kjer je bila vsled Schrattenove prisiljene odsotnosti zopet varna za nekaj časa, in premišljati dalje o zanimivih dogodkih današnjega dne.

Toda ženske nimajo samo daru opazovanja in zmožnosti, zgraditi si na podlagi posameznih znakov cele dolge verige dejstev in zvez, marveč tudi neverjetno silo slutnje.

In slutnja je govorila Olimpiji Monte-

bello že od prvega trenutka, da je današnje razočaranje obeh falotov zgolj posamezno dejanje temne drame, zaradi katere ju iščejo naši prijatelji. Von Schratten je bil privedel iz daljne dežele žensko, ki mora biti Ivanu in Dušanu draga in mila, ter jo prodal z Birbantinijevim posredova-

njem Halilu; in pravkar, pred njenimi očmi, je doletela zaslužena kazen dušekupca, ki sta bila prišla po plačilo za svoje ostudno dejanje!

V njeni žalostni sobici se je izpremenila ta Olimpijina slutnja v tako neomajno gotovost, da ji srce ni dalo ostati doma; sklenila se je vrniti v pristanišče in priti kako na parnik „Victory“, kjer je upala najti — ako že ne tujcev samih — pa vsaj sled, ki jo privede do njih, da jim olajša iskanje s svojim razkritjem; hotela jih je tudi posvariti, da naj se čuvajo Pygurisa.

jetništvo in preteči obraz Marka, ki je bil Grku neprenehoma za hrbtom.

„Zakaj ste rekli prej, da ni nikjer bolj varno kakor tu?“ je prašal Ivan, ko je sedel na ogoljeni divan.

„Zato, ker Schrattena ni več v tej hiši,“ je odgovorila Italijanka in pomerila Ivana z ostrim pogledom.

„Ni ga več?“ sta vzkliknila prijatelja in planila kvišku. „Kam je odšel? ... In kako — kako veste, da ga prihajamo iskat?“

„Mio Dio e madonna santa! Kako ne bi vedela, ko me je hotel zadaviti, ker se

„Tako!“ je vzkliknil Dušan, in žile na čelu so se mu napele. „Ali nisi prisegel lopov, da poveš vse, kar veš? Govori zdaj! Na dan z resnico, ako ti je življenje drago!“

Vrli Pyguris je prebledel že v prvem trenutku, ko je Olimpia omenila Halila beja. Spoznal je, da se je uštel s svojo nakano, voditi tujce za nos in igrati dvo-rezno politiko. Preklinja je v svojem srcu žensko bistroumnost Olimpije se je zgrudil vekaje na kolena in zaihtel s solzami, resničnimi solzami brezmejne strahu:

„Vaša kneževska milost naj se me

Igralci (šolarji) igre „Palček“ v Bočnu pri Gornjem gradu na Štajerskem.

Naši čitatelji se bodo gotovo čudili tej skrbi nesrečne izgubljenke. Opazili so že zdavnaj, da je ni vodila samo gola maščevalnost proti Birbantiniju, marveč tudi želja, pomagati in koristiti našim prijateljem. Marsikateri majo morda z glavo in misli, da jo je olepšal pisec tega romana in se tako izneveril strogemu resnicoljubju; a temu ni tako. Pomislimo le, da tudi najhujša propalost, ki v svojem bistvu ni drugega kakor velika nesreča, išče v bližnjem pogostoma sočutja in spoštovanja; zato pa ostane tudi v najpropalejšem človeku še vedno iskrica dobrote: in grešnik ve, da če mu ugasne ona, potem tudi on nima več pravice, upati dobrote od drugih ljudi.

Kar dobro je delo Olimpiji Montebello, ko je storila svoj sklep; napravila se je naglo in zaklenila vrata svoje sobice, v veselje zavesti, da lahko stori svojim rešiteljem s par besedami dobroto, ki je ona morda še izmeriti ne more.

V veži, ki je bila mračna tudi podnevi, pa se je skoraj zaletela v skupino ljudi: čemerikavi vratar je bil pravkar spustil v hišo naše znanke. Olimpia je vzkliknila v prvem strahu; ko pa je pogledala natančneje, je spoznala Ivana in Dušana, ki jima je sledil Pyguris v neizprosni spremstvu Jova in divjega Marka.

„Ah, signori!“ je vzkliknila pomirjena in vsa vesela, „madonna sama vas je poslala k meni! Če bi vedeli, kako sem vas iskala!“

„Tudi mi smo bili v skrbeh, ali vas najdemo. Ali moremo govoriti z vami nemoteno in ... varno?“ je prašal Dušan.

„Potem se vrnimo gor, k meni. Nikjer ni bolj varno kakor tu.“

To rekša je odvedla znanke v svojo sobo. Z zanimanjem in vidnim zadovoljstvom je opazovala spotoma Pygurisovo

je bal, da vam ga izdam!“

Nato je povedala obširno svoj včerajšnji dogodek s Schrattenom, povedala, kako je opozorila nanje „trojni sporazum“, ko so plavali za življenje ali smrt po Zlatem rogu, in kako je danes izpodletelo brezvestnima pajdašema.

„Zato vama ni treba žalovati: Nemec je spravljen varno v naročju pravice.“

„Toda kdo nam zdaj pove, kje je ona — nesrečnica?“ je vzkliknil Ivan obupno in si zakril obraz z rokami.

„Torej sem le vedela!“ je pokimala Olimpia zmagonosno. „Signori, venomer mi je pravilo nekaj, da iščeta ubogo dekle, ki ga je zvalil lopov v nesrečo ... Pa to še ni vse, signori, nekaj mi pravi tudi, kje morate iskati njegovo žrtev; in vse se mi zdi, da je glas moje slutnje zanesljivejši od priznanja, ki bi ga mogli izsiliti Nemcu — ako bi sploh izpregovoril!“

„Kje? Govorite!“ je dejal Dušan z zamolklim, skoraj prosečim glasom.

„Obraz imenitnega Turka, ki se je pripeljal mimo razbojnikov kakor angel nesreče, mi je znan, signori! To je Halil bej, visok dostojanstvenik in morda najrazudanejši med vsemi Allahovimi verniki ... Vem, da sta von Schratten in Birbantini že prej poizkušala takšne kupčije; in če sem ju videla čakati v tako kritičnem času ravno Halila, ima to svoj pomen. Sicer pa,“ je nadaljevala s povzdignjenim glasom, „prašajte lumpa, ki ga imate s seboj! Ta Grk je Birbantinijev stari posredovalec, kakor je Birbantini posredovalec Schrattenu. Znano mi je, da so tičali te dni večkrat skupaj, in če želite izvedeti usodo nesrečne dame, ki so jo zabarantali, primite tega podleža in zvodnika za vrat in ga stiskajte, dokler vam ne izda svoje skrivnosti ...“

usmili! Nedolžen sem ... Jaz nisem kriv, jaz se nisem udeležil tega zločina; kje bi mi dalo srce! In če nisem prej povedal vsega, sem zamolčal le zato, ker sem se bal njune maščevalnosti ... Zdaj pa vam hočem povedati vse — prav vse do pičice — dasi vem, da sem mrtev človek, ako izve Nemec, da sem vam pomagal odkriti njegovo delo!“

„Ne čvekaj!“ ga je prekinil Dušan. „Kolnem se ti pri živem Bogu, da si mrtev človek tudi brez Schrattena in Birbantinija, ako ne poveš še to minuto, kam ste spravili nesrečno dekle!“

„Povem, vaša milost, takoj povem: ima jo Halil bej — res jo ima on ... Toda jaz nisem kriv tega; svoje žive dni še nisem videl Halila beja!“

„Od kdaj jo ima?“

„Oh! Menda od sinoči ...“

„In kje jo ima?“

„Halil bej ima mnogo hiš ... Mislim pa, da je uboga tujka v njegovi vili v Skutariju.“

„Ali veste, kje stoji ta njegova vila?“

„Kako ne bi vedel? Vsak človek pozna hiše takih imenitnih gospodov ...“

„Torej nam jo pokažite ...“

„Vaša kneževska milost ...“

„Tiho! Kje je imel von Schratten tujko izprva?“

Grk je pomolčal; nato je odgovoril tiho:

„V tej hiši ...“

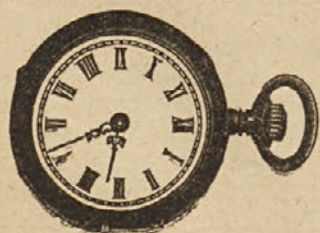
„Kdaj jo je izročil Halilu?“

„Sinoči.“

„Ko smo bili mi tukaj?“

„Ko ste bili vi — tukaj ...“

(Dalje prih.)

Priporočamo
domačo tvrdko

H. Suttner, ki je največja,
domača tvrdka

te vrste na slovanskem jugu. Kdor potrebuje uro, verižico, uhane, prstan itd., naj piše po cenik. Velik bogato ilustrovan cenik dobi vsakdo zastoj in poštne prosto. Pišite po dopisnici: H. Suttner v Ljubljani 5, Mestni trg števil. 25.

Nizke cene!

Postrežba solidna in točna.

Malinov sok in oceda.

Razpošiljalnica na debelo zajamčeno pristnega malinovca in ocede po najnižji ceni. L. Rogelj Vrhnika pri Ljubljani.

„Mamica, ali znaš pisati z zaprtimi očmi?“

„Znam. A zakaj me prašaš, sinko?“
„Vidiš, v šoli so rekli, da ti naj dam podpisati izpričevalo.“

Največji osel. Slavica: Striček, včeraj sem pa videla tako velikega osla kakor si ti. — Jelica: Ne laži vendar, kajti tako velikega osla, kakor je naš stric sploh ni.

Kdor želi prodati, zamenjati ali v najem dati

grajščino,
posestvo,
hišo,
gostilno,
trgovino,
obrt,
premičnine,

ali išče kompanjona za
svoje podjetje itd. itd.

doseže najhitreje svoj namen, če da oglas v

„Slov. Ilustr. Tednik“

ki je razširjen po vseh krajih na slovenskem Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem in tudi v mnogih krajih izven mej slovenske domovine.

Kjer prebivajo Slovenci povsod se čita

„Slov. Ilustrovani Tednik“.

Steckenpferd-lilijinomlečno mliho

prej ko slej neutrpno za racionalno oskrbo polti in lepote. Priznanostna pisma. Po 80 h povsod.

ŠESTKRAT VEČ

umrje umetno hranjenih otrok nego naravno pri materinih prsih odreja. Zadostno in neutrudljivo dojenje omogoča „GALEGOL“. Vpliva ugodno na količino in na kakovost mleka. Mleko se pomnoži za 33 do 50%. Dojenčki pridobivajo praviloma na teži in se izborno razvijajo. — Ima prijeten okus, se v vseh tekočinah rad topi in zadošča ena pušica za 20 dni.

Cena 3 K.

Glavna zaloga v lekarni B. Fragner, Praga III, vogal Nerudove ulice. Zaloga v lekarnah. Kjer se ne dobiva, se pošilja po pošti proti vpostlatvi K 370 za eno pušico, 672 za dve dušini, K 972 za tri pušice, K 12— za štiri pušice.

NESTLÉ-JEVA moka za otroke

Popolna hrana za dojenčke, otroke in bolnike na želodec.

Vsebuje pravo planinsko mleko. Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in drogeriji.

Poskušnje Nestléjeve moke za otroke se dobivajo popolnoma zastonj pri Henri Nestlé, Dunaj I., Biberstrasse 82.

Obnovite naročnino!

Listnica upravnistva.

Prošnja do vseh naših p. n. naročnikov.

Da se izognemo mi in naročniki sitnosti in pomotam, prosimo da upoštevajo naši p. n. naročniki sledeča navodila:

1.) Pri obnovitvi naročnine naj se rabi vedno položnica, katero položimo pravočasno vsakemu naročniku neposredno pred potekom naročnine. Položnice so namreč v našo lažjo orientacijo zaznamovane. Na položnico ali nakaznico naj se vedno prilepi naslov, ki se ga izreže iz ovitka, pod katerim dobiva naročnik list. To ne stane nič, nam pa je delo zelo olahkočeno, ker s tem vidimo, ali je naslov tiskani ali pisan in katero številko ima. (Nekateri naročniki še nimajo naslovnih števil in nam je zato tak prilepljen naslov še bolj dobrodošel.) Mnogi naročniki zapišejo samo svoje ime, ne da bi navedli pošto. Pri tem pa še oddajo denar pri kaki sosedni pošti. S tem se zelo otežkoči poslovanje v upravi. S prilepljenjem naslova na položnico ali nakaznico pa je izključena vsaka pomota.

2.) Kdor pošlje denar za novega naročnika, naj na položnico ali nakaznico napiše popoln naslov dotičnika in dan, od katerega dneva naj dobiva list, zraven pa navedi v oklepaju (nov). To nam popolnoma zadostuje in ni treba niti pisma niti dopisnice.

3.) Ako dobi kdo po dva izvoda, a je naročil samo enega, naj nam vpošlje oba ovoja, pod katerima je dobil list in pomoto se takoj popravi. Pošlje se lahko v nezaprtem ovitku kot tiskovina za 3 vin.

4.) Tu in tam se pa zgodi, da ta ali oni naročnik ne dobi katere številke. Mi odpošljemo redno vsakemu, kdor ima plačano naročnino, in nismo tega nerednega prejemanja lista prav nič krivi. Vzrok je na pošti in naj dotičnik najprej reklamira pri domači pošti. Ako je prišel list na druge naročnike, moral je priti tudi za dotičnega. — Reklamacije se morajo oddati odprte na pošto, ter so poštne proste.

5.) Kdor spremeni svoj naslov, naj vedno poleg novega navede tudi prejšnji naslov, oziroma naj iz ovitka izreže naslov sam popravi in nam ga vpošlje.

Ržena sladna kava iz gorske iži

se pošilja po povzetju v zavojih po 5 kg franko za K 375 z dodatkom lepih platnenih brisač, robcev itd. iz tovarne

Fran Sax

Maslovedy pri Smržitz (Češko).

— Prosimo, poskusite!

Najboljše

sredstvo zoper stenice in drugim mrčesom je

„Morana“

„Morana“ uničuje temeljito stenice in njihovo zalego. Naroča se pri M. Skrinjar, Trst, Via Ferriera 37/1. 200 gramov stane 1 K.

Pri večjih naročilih popust, trgovcem rabat.

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. št. 200 ali pa v trafiki pri cerkvi. V treh tednih zrastejo najlepši lasje. Stekl. po 2 K in po 3 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las.

Za gotovost se jamči.

Zadostuje samo ena steklenica.

Spričevala na razpolago.

POZOR! 80000

parov čevljev 4 pari čevljev za le K 8-50.

Zaradi plačilnih težkoč mi je naročilo več velikih tovarov, da poprodam velik del čevljev globoko pod izdelovalno ceno. Prodam torej zaradi tega vsakomur 2 para moških in, 2 para ženskih čevljev, z zbitimi podplati rujavu usnje ali črno, jako, elegantna najnovejša fazona velikost lt Nr. cm. Vsi 4 pari stanejo le K 8-50. Razpošiljatev po povzetju.

D. Wulkan, Krakov (Avstr.) Isaka 3.—62.

zamena dopustna, tudi denar nazaj.

Pozor!

Kdor hoče priti poci v Ameriko, naj se obrne zaupno name, vsakemu dam natančno pojasnilo.

A. Gruden, Bremerhafen, Bahnhofstraße 21/11.

Nova, stara vina in droženko

lastnega pridelka prodaja Fr. Ferline v Šmarju pri Jelšah.

Odrezke

moškega in ženskega blaga, kateri so se nakupili tekom sezone, prodam, dokler so še v zalogi po jako nizkih cenah. Blagovolite torej izrabiti priliko in zahtevajte brezplačno povzrojenje, katero pa blagovolite vrniti v teku 8 dni.

Razpošiljalnica sukna

Franc Šmid,

Jägerndorf št. 38, avstr. Šlezija.

Lepo kmečko posestvo

pri železniški postaji Pesnica, obstoji iz gospodarskih poslopj in vinčarije, 26 oralov zemljišča in sicer lepe njive, sadonovniki, travniki, gozd in vinograd je vse v enem kosu in se da razkosati. Več se izve pri lastniku Jožef Kos, Gačnik, pošta Pesnica št. 63.

Berite in strmite!

! Nezaslišano!

600 komadov za samo 375 K, krasna pozlačena 36 ur natančno idoca anker ura z verižico. Garancija 3 leta, 1 moderna svilena kravata za gospode, 3 fini žepni robci, 1 prstan za gospode z imit. žlahtnim kamnom, 1 cevka za smokve iz morske pene, 1 eleg. broška za dame (novost), 1 krasno žepno ogledalce, 1 usnjata denarnica, 1 žepni nož, 1 par manjših gumbov, 3 naprsni gumbi, vse double zlato s patentnim zapiralom, 1 srečkan album za slike z 36 slikami, najlepši na svetu, 5 šaljivih predmetov, velika veselost za mlado in staro, 1 povsod potreben spisek za pisma, 20 pisalnih predmetov in še 500 različnih predmetov, ki so potrebni v vsaki hiši. Vse skupaj z uro, ki je sama že vredna tega denarja za 375 K.

Pošilja se po poštne povzetju dunajska razpošiljalnica F. Windisch, Krakov št. W.61 NB. Za neugajajoče denar nazaj.

Listnica uredništva in upravnistva.

M. L. S. Gerhar 601 Landau Ave Joliet III v Ameriki. Potrjujemo prejem nam poslanih 3 dolarjev. Hvala! Pišete, da je „Slov. Ilustrovani Tednik“ med ameriškimi Slovenci tako zaslovel, da ga kar težko čakate. Veseli nas, da Vas naš list tako zanima, naj postane „Slov. Ilustr. Tednik“ res vez med Slovenci, ki so raztreseni po vsem svetu. Ker vprašate, koliko imamo v tujini naročnikov, vam javimo, da v sev. Ameriki 256, v južni 2, v Egiptu 6, v vzhodni Indiji 1, na Nemškem 28, v Franciji in Švici 4, na Romunskem 5, na Bolgarskem 6, na Srbskem 11, v Črni gori 2, v Bosniji 18 (in ena traika ga v Sarajevu prodaja na drobno), v Rusiji 3. — V Avstriji pa imamo malodane po vseh deželah naročnike: Tirolskem, Zgor. Štajerskem, Češkem, na Dunaju itd. kjer prebivajo posamezni Slovenci. Na Spod. Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem pa ga skoraj ni kraja, kjer bi ne čitali „Slov. Ilustr. Tednika“. Precej naročnikov ima tudi na Hrvaškem, v Slavoniji in Dalmaciji. „Slovenski Ilustrovani Tednik“ izhaja v 8400 izvodih, kar je za skromne slovenske razmere vsekakor velikanski uspeh. Upamo pa trdno, da se število naših naročnikov še pomnoži. Z veseljem torej pozdravljamo vašo obljubo, da boste agitirali med rojaki v Ameriki za naš list ter nam pridobivali nove naročnike. Prosimo! — Slike, ki jih obetate poslati, bomo radevolje priobčili, saj zanimajo slike iz Amerike re le tamkajšnje temveč sploh vse Slovence križem sveta. In baš na ta način se Slovenci začnejo spoznavati ter zavedati, da so, če tudi majhen narod, zdrav in krepek narod, in da tudi v tujini žive zavedni rojaki. In zadača „Slov. Ilustrovanega Tednika“, da seznajna potom slik in dopisov Slovence raznih dežel in delov sveta med seboj ter tako krepi in goji narodno zavednost, je za naš narodni razvoj in napredek gotovo velikega pomena. Naj bi torej vsi podpirali „Slovenski Ilustrovani Tednik“ ter mu pridobivali nove naročnike, kajti čim več bo naročnikov tem bolje bo lahko vršil list svojo nalogo. — Pozdrav!

Slov. pevsko društvo „Bled“ East Conemangh, Pa, Amerika. Hvala za poslana 2 dolarja, s tem je sedaj plačana Vaša naročnina do 28. II. 1914. Hvala tudi

Otvoritev gostilne! Slavnemu občinstvu se v ljudo naznanja, da se je otvorila v Ljubljani

nova gostilna na Rimski cesti 11.

Točijo se pristna istrska, dalmatinska, furlanska in goriska vina. Dobi se tudi Vehrmut in marsala. Vsa vina so od najboljših zanesljivih vinogradnikov kupljena. Od 5 litrov naprej nižje cene. Za mnogobrojen obisk se priporoča

Leonardo Galaute.

Vino in : brinje :

Ivan Gržinič, Kum, pošta Roč, priporoča svojo zalogo vina in brinje. Cena zajamčeno pristnega vina 42 K za 100 litrov.

Krojaški pomočnik se takoj sprejme v stalno delo. Kdor ima veselje se še kaj priučiti ter dalj časa ostati, naj piše ali se osebno zglasti. F. Kiso-var, krojaški mojster, Hoče pri Mariboru. Tam se sprejme tudi krojaški učenec.

za poslano sliko, ki jo v kratkem priobčimo. Razširjajte „Slov. Ilustrovani Tednik“ ter mu pridobivajte novih naročnikov.

Izrija. Hvala za poslano sliko o pokojnem Vremšaku. Za ta teden je nemogoče jih objaviti, pač pa bodo prihodnji teden.

G. R—n, Gorenjsko. Vašo sliko smo radi priobčili, ker je primerna za naš list; pripomniti pa moramo enkrat za vselej da ne gre pretiti z zamero, „ako bi tega in tega ne sprejeli“. Ilustrovani Tednik kaže z vsako svojo številko toliko dobre volje in stremjenja po izpolnitvi, da mu morejo njegovi prijatelji z mirno dušo prepustiti izbiranje slik. Ako katerikoli kaj ne pride na vrsto, je treba pač vpoštevati, da je prostor omejen in da ni vsaka reč splošnega pomena. Slej ko prej prosimo svoje znanke za vpošiljanje zanimivih slik — saj sami radi priobčimo, kar je količkaj mogoče — izjavljamo pa tudi, da pojdejo v bodoče z grožnjami opremljene pošiljke brez pardona v koš, ravno ker to spričo naše velike vstréžljivosti nikakor ne gre

Književnost.

Roža sveta. Spisal J. R. Haggard, poslovenil J. M. Povest iz tretje križarske vojske. K 2-80, vezano v platno K 3-90.

Ta krasna povest je izšla kot XVIII. zvezek „Ljudske knjižnice“ v zalogi „Katoliške Bukvarne“ v Ljubljani. Pripovedna zbirka „Roža sveta“ je ena najlepših povesti, kar jih pozna svetovno slovstvo; njena snov je zajeta iz časa križarskih vojsk, torej iz one dobe ko je bila verska ideja tako močna, da si je pripelo tisoče in tisoče vitevov križ na svoje prsi ter so šli osvobodjati sveto deželo iz rok nevernikov. Celo dejanje povesti je kratkorečno skoziinskozi zanimivo, nad vse privlačno ter tako naveže čitatelja, da ne more knjige odložiti, dokler je ne prebere. Povest vsem slojem najtopleje priporočamo.

Salomonovi rudniki. Spisal J. R. Haggard, poslovenil J. M. Afrikanska povest. Cena broš. K 1-60, v platnu K 2-40. V tej povesti s čudovito spretnostjo in zanimivostjo odgrinja čitatelju skrivnosti Afrike ter ga seznaja najpreje s strašnimi težavami, s katerimi je zvezan prehod skozi puščavo čez gore pokrite z večnim snegom in ledom. Nato pa, pripelje svoje junake, kolikor jih ne pogine med potom, v deželo, kjer se nahajajo bajni rudniki, iz katerih je črpal kralj Salomon svoje dijamante in dragocenosti in kjer je dobil slonovo kost za svoj slonokoščeni prestol. Povest je pisana z redko pisateljsko zmožnostjo in je izredno zanimiva zato jo priporočamo.

Knjigoveznica A. Feldstein
v Ljubljani, Radeckega cesta št. 12
se toplo priporoča.

Proda se posestvo

s praktično urejenim gospodarskim poslopjem in 15 oralov skupnega zemljišča. Ceno pove in dotična pojasnila daje **Jožef Bregar** pd. Novak, vas Komen, pošta Tinje na Koroškem.

Pridobivajte nove naročnike!

Ogrič, Ljubljana,
Židovska
ulica 7

brivec, frizer in gledališki masker. ::

Higijenično urejena brivnica, moderna lasničarska delavnica, umetno pletenje las, gledališko maskiranje, izdelovanje gledaliških in izdelovanje uličnih lasulj, prodaja lasničarskih del.

Postrežba točna! Cene nizke!

Od dobrega najboljše!

Singer Co. šivalni stroji, akc. družba.

Ljubljana, Sv. Petra c. 4. - Kranj, Glavni trg 119.
Kočevje, Glavni trg 79. - Rudolfovo, Vel. trg 45.

POZOR! ■ ■ ■ ■ ■ POZOR!

50.000 parov čevljev
4 pari za K 9 —.

Zaradi poloma nekaterih tovarov sem dobil nalog, da prodam veliko partijo čevljev pod nabavno ceno. Prodajam vsakomur dva para moških in dva para ženskih čevljev na zavezavo, elegantne oblike, iz črnega ali rujavega usnja, z močnimi podplati, podšivani. Velikost po številkah. — Štirje pari stanejo **samo 9— kron.**

I. Gelb, ekspedicijska hiša

Novi Sandec št. 88.

Dovoljena zamena ali pa se vrne denar.

Fotografiški aparati

iz lesa in kovine, strokovnjaško konstruirani, ne iz lepenke, kakršne ponujajo nestrokovnjaki: Cene s ploščami, papirjem, kemikalijami in učnim navodilom, poština posebe: Rčne kamere po K 1-60 in več Aparati s stativom K 6-20 „ „ Sklopne kamere po K 9-70 „ „ in dražje do K 300— v najboljši izvedbi, odlikovani z avstr. državno kolajno.

Priložnostna prodaja rabljenih aparatov in objektivov vseh znamk po najnižjih cenah. Ceniki prosto.

Elfr. Birnbaum, tovarna za kamere,

Hirschberg 164, Češko.

Trgovina

v prometnem kraju na Dolenjskem, ob državni cesti tik tovarne, se takoj proda. Kje pove uprava „Slov. Ilustr. Tednika“.

Prodajam dve lepi

posestvi iz proste volje z vsem gospodarskim poslopjem, pripravi za vsako obrt. Zraven so lepi vrtovi, njive, travniki, gozdi, ob vodi. Vse je obsejano in zraven okrajne ceste v bližini Litije. Več se izve pri Francu Končar v Hotiču 6 pri Litiji.

Enonadstropna HIŠA v Celju

še 8 let davka prosta, lepo zidana, tik mesta v lepem kraju, kjer se mesto zdaj najbolj razvija, zraven velika delavnica, vrt, ki meri 1700 m², se proda radi boleznih za 16-00 K. Hiša nese mesečno 90 K. Pogoji ugodni in prilika za kupce. Več pove lastnik Jurij Sinkovič, mizarški mojster v Celju.

Svetovno sloveče so moje ure!

Na podlagi sklepa za ves izdelek ene največjih švicarskih tovarov za žepne ure, je samo meni mogoče ponujati jako elegantno izredno plosko ameriško 14-karatno dublezlato, 36 ur idočo ankeremontarno žepno uro odlikovane znamke. Ta ima izvrstno kolesje in se ne razloči od zlate ure za 100 K. Jamčim 5 let, da pojde točno.

1 kom. K 4-80, 2 kom. K 9-40 enako uro za dame

1 kom. K 5-80, 2 kom. K 11-40.

Vsaki uri se doda elegantna pozlačena verižica brezplačno. Brez rizika. Zamenja dopustna ali denar nazaj. Razpošiljatev po povzetju.

P. Lust, I. eksport za ure, Krakovo št. 21/3.

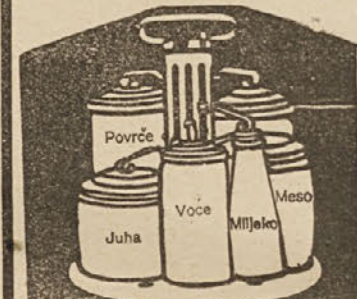
Računski natak (oženjen mesar z majhno kavcijo, žena mora biti dobra kuharica) se išče za dobro idočo gostilno tik farne cerkve. Več pove uredništvo „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“.

Ob vsakem letnem času

sveže sadje, zelenjavo, meso

takoj uporabno utegnemo imeti v zalogi le, če rabimo

Week-Conservator.

Natančnejši tiskan popis z ilustracijami pošiljajo brezplačno zalogo v večini mest ali pa naravnost: I. Week, zadr. z om. zav. glavno zastopstvo Karol Müller, M. Schönberg št. 18.

Radioaktivno termalno kopališče Toplice na Kranjskem

Sezija od 1. maja do 1. oktobra

Postaja dolenske železnice Straža-Toplice. Akratov vrelec 38° C ki daje na dan nad 30.000 hektolitrov radioaktivne termalne vode. Zdravljenje s pitjem in kopanjem. Izredno uspešno proti putiki, revmi, neuralgiji (trganju), ženskim boleznim in drugim. Velika kopališča, posebne in močvirne kopelji. Elektroterapija in masaža. Ravateljstvo: kopališki zdravnik dr. Konstantin Konvalinka. Zdravo podnebje. Gostogzdana okolica. Bogato opremljene sobe. Izborne in cene restavracije. Prospekte in pojasnila daje brezplačno kopališka uprava.

Vrnem denar nazaj!

Krasno, plemenito oblikovano oprsje in rožnobelo kožo si ohranite z mojim „Tadellos“, ki je najpopolnejše sredstvo te vrste. Ne

pušča nikakršne maščobe ob pasu in ledjih. Zunanja raba. Mnogo priznanj. Jamstvo glede uspeha in neškodljivosti. Diskretno pošilja le gospa

A. Nebelsiek, Braunschweig, Breite Strasse 228

Pušica 4 K, po povzetju 40 h več. 2 pušici 7 K sta za uspehi potrebni.

Izvrševanje vseh kamnoseških del iz umetnega kamna, kakor: stopnice, balkoni, stebri, ograje, nagrobnispomeniki, stavbeni okraski itd. od navadne do najfin. izvršbe.

Kranjska betonska tvornica
Tribuč & Komp., Ljubljana

Telefon št. 296.

Tržaška cesta.

Telefon št. 296.

Cementne cevi na stroj ali na roko izdelane v vseh običajnih merah: Cementne plošče za tlak v lepih vzorcih. Cementni zidaki in strešniki. Zaloga cementa in drugega stavbenega materiala.